

CÂU CHUYỆN VỀ TÒA ÁN

Hoàng Thân Vinh

Lời nói đầu: nhân 1 vụ xử án oan sai ở VN vào ngày 22/4/2002 làm 3 thanh niên phải bị tù oan uống, tổng cộng gần cả 30 năm trời, và cũng 1 vụ án oan ở tòa án Mahattan thành phố New York, hay như vụ án anh da đen Rodney King ở Los Angeles CA năm 1991... Sự xử lý khác nhau của “hậu án oan sai” ra làm sao?

Câu chuyện được kể hay ghi nhận dưới đây, là tòa án ở Việt Nam hay Hoa Kỳ khi đã xử án oan sai, (người bị kết án đã bị tù oan uống vì sự sai lầm của tòa án!) chính quyền đã làm gì để chuộc lại cho danh dự hay bồi thường cho nạn nhân!

Ba thanh niên trong kỳ án hiếp dâm (Ảnh NP), lấy từ Internet.

Ở VN thì câu chuyện xảy ra như sau: ngày 22/4/2002 ba thanh niên ở xã Yên Nghĩa, Hà Đông, Hà Nội phải nhận số án tù tổng cộng 41 năm, đó là các anh Nguyễn Đình Lợi, Nguyễn Đình Kiên và Nguyễn Đình Tình. Tội của họ là hiếp dâm và cướp tài sản, mặc dầu họ vẫn một mực kêu oan (theo tòa thì tội nhân nào mà chẳng kêu oan!). Khi được đưa lên tòa phúc thẩm, họ thấy lời kêu oan của họ không được tòa chấp nhận! Họ đã dỗi hờn, và cả 3 thanh niên xin cho họ được nhận bản án tử hình! Tòa

vẫn giả lơ vì cho rằng chứng cứ phạm tội đã rõ ràng! Đó là chiếc áo mà nạn nhân cho là 3 hung thủ đã bỏ lại ở hiện trường khi hành sự (phạm tội ác hiếp dâm). Ông trưởng thôn xác nhận đã từng thấy anh Nguyễn Đình Lợi mặc chiếc áo giống như vậy! Gần 2 tháng sau ngày xảy ra sự việc, ngày 12/12/2000 anh Lợi bị bắt. Anh khai tội đó anh đi chơi với Nguyễn Đình Tình và Nguyễn Đình Kiên, thế là công an tóm luôn cả 2 anh này cho đủ số 3 hung thủ mà nạn nhân đã khai, mọi sự gần như ăn khớp với nhau (chiếc áo, cả 3 thành niên cùng hiếp dâm), thế là đường vào nhà tù đã rộng mở cho 3 chàng thanh niên này! Khi họ đã ở tù được gần 10 năm, và nếu không có chuyện gì xảy ra thì anh phải đếm lịch thêm 6 năm nữa cho đủ số! Nhưng anh bỗng đau nặng, phải nói là may anh bị đau mới đúng (sẽ nói rõ ở phần sau, tại sao gọi là may!). Năm 2006 anh Lợi được đưa từ trại giam Thanh Xuân vào bệnh viện trong tình trạng suy yếu, gần như bị liệt nửa người! Người nhận chữa trị cho anh bằng châm cứu là lương y Phạm Thị Hồng, vì Lợi là phạm nhân, nên chân vẫn bị cùm, chân lại là nơi có nhiều huyết đạo cần được châm cứu, nên bà Hồng đã yêu cầu giám thị mở còng cho anh Lợi. Cán bộ trại giam đã không chịu vì sợ sai nguyên tắc, bà Hồng bảo đảm phạm nhân không thể chạy trốn, vì đã liệt nửa người thì chạy đi đâu cho được! Thuyết phục mãi giám thị mới chịu tháo cùm! Khi nằm trên giường châm cứu, Lợi bỗng òa khóc vì cảm kích trước cử chỉ của bà thầy thuốc Hồng! Những giọt nước mắt này thật đáng đồng tiền vì chúng đã chuyển đổi cuộc đời của anh! Thấy Lợi tức tưởi khóc, bà Hồng vừa tức cười vừa mỉm lòng, bà còn chế giễu thanh niên gì mà khóc như con nít, cứ chịu khó sống cho xong án, rồi sẽ trở về cuộc sống đời thường. Nghe vậy Lợi càng khóc thảm hơn và kêu bị oan ức, chỉ muốn chết thôi! Thấy lạ, chị hỏi giám thị mới biết Lợi can tội hiếp dâm lãnh án 16 năm tù! Nghe 2 chữ tội hiếp dâm, cái tội

chị vẫn ghét cay ghét đắng! Nhưng nhìn vào khuôn mặt khờ dại, đôi mắt trong sáng của Lợi, chị nghĩ chắc là có điều gì khuất tất, bất thường chi đây? Chị bèn hỏi đùa: “Cậu quan hệ với phụ nữ bao nhiêu lần rồi?” Lợi giãy nảy lên chối đay đầy: “*chưa bao giờ!*”. Nghe nói vậy chị nạt: Này, chị là lương y, chị biết nhìn trình tiết đàn ông đàn bà đây! Đừng có nói đùa? “*Lợi thề thốt là mình không hề nói dối!*”. Thấy lạ, chị thử bấm huyết “*ương minh*” của Lợi, và chị lấy làm sững sờ ngạc nhiên khi thấy huyết này vẫn chưa đứt, chứng tỏ Lợi chưa hề (từng) làm tình với đàn bà! May mà Lợi gặp đúng người. Thường thì các thầy châm cứu chẳng ai để ý đến cái huyết ... trình trắng này, riêng chị Hồng thì khác, chị là người ham học hỏi, nhất là về nghề nghiệp của mình, chị hay tìm tòi đọc những pho sách cổ, nhất là những sách bàn về châm cứu, chị say sưa để tâm nghiên cứu những huyết đạo, những qui luật âm dương của cơ thể con người, những thứ mà các trường dạy đông y không hề nói tới, chị nói: “*chỉ vì tò mò nên tôi hay tìm đọc những cuốn sách cổ về y thuật, nên đã bắt gặp nhiều điều thú vị vô cùng!*”, một trong những tìm tòi thú vị của chị chính là cái huyết *ương minh* này vậy! Huyết *ương minh* nằm ở dưới dải tai của người đàn ông, huyết này chỉ đứt khi có khí âm hút vào (tức có quan hệ tình dục nam nữ). Chị hoàn toàn bất ngờ khi thấy huyết này của Lợi vẫn còn nguyên vẹn, chị cho biết: “*Nói thật khi ấy tôi vừa mừng vừa lo! Mừng là vì cậu ta đã nói thật, nhưng lo là sợ chẳng ai tin khi mình nói ra chuyện này!*”, ngay cả các nhà châm cứu cũng chả ai thèm để ý đến huyết này, vì nó không có mấy tác dụng trong việc chữa bệnh! Nhưng khi đã rõ ràng như một với một là hai, lương tâm không cho phép chị làm ngơ được, vì đây là tương lai và danh dự của cả cuộc đời người thanh niên bị án oan khiên này! Rồi 2 đồng phạm với anh Lợi cũng được bà Hồng khám huyết “*ương minh*”, và may là chúng

vẫn còn nguyên! Tôi xử dụng chữ *may* ở đây, nghĩa là nếu 1 trong 2 anh bạn này, mà huyết *ương minh* bị đứt cũng là chuyện thường tình trong xã hội, con trai đàn ông trên 20 tuổi biết mùi đàn bà chỉ là sự thường tình! Nhưng như vậy càng đoan quyết chắc chắn 100% đây thật sự là *một án oan khiên cho cả 3 thanh niên nói trên!* Chị Hồng quyết định bắt tay vào việc minh oan cho dù không tin tưởng vào kết quả việc mình làm! Sau nhiều ngày suy nghĩ chị tìm đến nhà anh Lợi để thu thập tài liệu, rồi lên Viện kiểm sát xin đọc hồ sơ, chị thấy vụ án còn rất nhiều mâu thuẫn, có nhiều tình tiết chưa được làm rõ ràng, như vậy là còn đường binh (nhiều cơ hội minh oan!). Đường binh của chị không mở rộng, chị đã thảo cả hàng trăm lá đơn, tới tất cả 36 cơ quan liên quan tới vụ án, để trình bày những hiểu biết về y học cổ truyền của chị, hầu chứng minh phạm nhân Lợi vô tội, chuyện chị làm vấp phải sự ù lì đáng sợ của các cấp liên quan, họ khấn khấn không chấp nhận lý luận bào chữa của chị, và còn cả quyết pháp luật đã xử đúng?!? Hai năm sau, tức năm 2008 anh Lợi lại bị bệnh nặng và được đưa tới để chị chữa chạy, lần này được tiếp xúc trong thời gian dài với phạm nhân, chị chấp nối các chứng cứ thu thập được, và quyết định tìm gặp các chức quyền cao hơn, nhưng vẫn như cũ, chẳng có chi thay đổi, ai cũng ngại khó nên nhắm mắt làm ngơ cho yên phận! Quá tức giận, chị tuyên bố sẽ tự thiêu để đánh động lương tâm của giới có chức quyền. Chị đã thu xếp gởi 2 đứa con cho người thân trông nom để hủy mình minh oan cho người vô tội! Cuối cùng chị đã làm xiêu lòng được chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết. Tôi hoan nghênh bà Hồng, người đã vì lương tâm nghề nghiệp để đứng ra gánh vác minh oan cho vụ án oan này (kể cả đòi tự thiêu bản thân, để đánh động lương tâm của người có trách nhiệm!) Vụ án đã được đưa ra xét xử lại vào cuối năm 2009, và cơ quan tố tụng (Viện Kiểm Sát) đã thừa nhận: “*trong quá trình điều*

tra và xét xử đã có những thiếu sót, không đầy đủ và triệt để, những chứng cứ kết tội chưa được xác minh làm rõ!” Và 3 phạm nhân thụ án oan đã được trả tự do.

Mãi tới chiều ngày 2 tháng 8/2010, văn phòng điều tra của công an Hà Nội mới cho biết là họ đã xác định được danh tánh của 3 can phạm đích thực của vụ án xảy ra 10 năm trước! Công an còn nói sẽ làm rõ để sớm đưa 3 kẻ phạm tội đích thực ra trừng trị trước pháp luật?!? Nếu công tố viện làm việc tốt hơn trước đây thì 3 thanh niên bị hàm oan Lợi, Kiên và Tùng, đâu có phải chịu mỗi người gần 10 năm ngồi trong lao tù, ***danh dự tương lai, tuổi thanh xuân của 3 chàng trai này biết lấy gì bù đắp lại đây!*** Bà Hồng cũng cho biết thêm, người con trai có huyết dương minh, thì bên con gái cũng có huyết “*khuyết âm*”, huyết này nằm trên vùng ức của các bà, nếu các cô đã có quan hệ xác thịt nam nữ, thì huyết này cũng đi đong (đứt), bấm vô huyết là biết liền, nếu con gái chưa biết đàn ông, huyết này như một sợi chỉ hồng rất đẹp, vào đúng ngày huyết này nổi lên, cơ thể cô gái sẽ có một luồng khí rất mạnh, tươi rói tinh khôi, lúc đó các cô sẽ đẹp lạ lùng! Thì ra việc khám phá ra chiếc huyết dễ thương này, đã lý giải được tại sao người ta thấy cô gái bỗng có những lúc ngời sáng đẹp náo nùng! Đó là vì đúng lúc huyết khuyết âm chơi trò con rùa hồ Hoàn Kiếm, nổi lên cho thiên hạ ngắm chơi! Biết được người con gái còn trinh qua huyết khuyết âm này, vào đời xa xưa các cung nữ, mỹ nữ, cung phi nhập cung, đều được các quan ngự

y trong triều bắm huyết khuyết âm này là biết ngay còn con gái hay không, chứ đâu có như ngày nay muốn biết con gái còn trinh (dzin) hay không, thì bọn đàn ông rất là phàm phu tục tử (bọn dung tục), ***nhất là bọn ngoại kiều muốn chọn hay mua vợ cũng thế qua các trung tâm môi giới hôn nhân trá hình!***, cứ làm như ai cũng là “bác sĩ” đòi khám ***điền thổ*** (chỗ kín) của người con gái không bằng! (***Cám ơn nhà văn Song Thao qua bài “Nguyên” tuần san Thời Báo số 296 XB ngày 27/8/10 nhé!***).

Nhân nói về vụ nguyên trinh (dzin) này làm cho tôi liên tưởng tới 1 vụ, mua trinh tiết một bé gái chỉ mới 13 tuổi (năm 2005-2006) của ông Lương Quốc Dũng, khi đó đầu 52 tuổi, tổng cục phó tổng cục thể dục thể thao CHXHCNVN, vì bé gái còn quá nhỏ, có thể chắc chắn tới 95% còn trinh (dzin), nên ông tổng cục phó nhà ta, chẳng cần phải nhờ bà lương y Hồng chỉ dạy cách bấm ***huyết khuyết âm***, hoặc làm nghề “***bác sĩ bắt đắc dĩ***” kiểm tra ***điền thổ*** làm gì nhi!? Nhưng không may cho ông, bị gài bẫy hay bị tổ trát và đương sự phải ra hầu tòa, để lãnh án 7 năm tù giam, cho dù sau khi nội vụ xảy ra, ông đã điều đình cho gia đình bé gái bị hại cả 8-10 ngàn USD (đây là 1 số tiền lớn ở VN), nhưng vì đây là một tội thuộc về hình sự (bé gái nhỏ 13 tuổi còn vị thành niên), thọ án đầu được hơn 3 năm (1/2 án) ông Dũng đã được tha ra khỏi nhà tù! Khi nội vụ xảy ra được biết ông Dũng đang là chủ quản của công trình xây cất sân vận động Mỹ

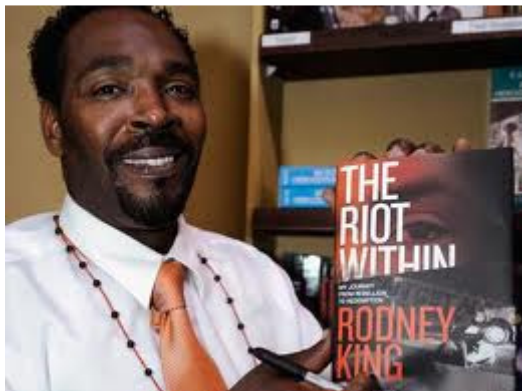
Đình ở Hà Nội. Phải chăng vì không cùng phe cánh, có người muốn hắt cẳng ông để thế chỗ chẳng? Nên ông Dũng đã bị gài bẫy? Nhưng nếu ông Dũng không có quan niệm phá trình con gái để được lấy hên (khi tòa hỏi tại sao làm việc đó? Ông trả lời: *nghe người ta nói làm thế để được hên (may mắn)*), nếu ông không nghe người ta xúi dại, thì sự việc tệ hại đâu có xảy ra nhi?! Đây là tin tức do các báo lề phải ở VN đăng tải, khi tôi đi du lịch về VN đọc được đây nhé, và các báo Việt ở hải ngoại cùng đồng loạt đăng tải, không ai dám phịa ra đâu!

Thế còn đất nước văn minh Hoa Kỳ có án oan không? Dĩ nhiên đã là con người, có phải là thần thánh đâu mà không bao giờ sai trái, người ta đã chẳng từng nói, làm ít sai ít làm nhiều sai nhiều hay sao! Xin được kể ra đây một vụ án, nguyên năm 1985, ông Alan Newton bị kết án tới 40 năm tù giam, với các tội danh hãm hiếp, cướp bóc và tấn công sau khi bị kết tội cưỡng dâm 1 phụ nữ trong 1 tòa nhà bỏ hoang ở Bronx và dùng dao lam rạch mặt cô này. Lúc sự việc xảy ra ngày 23/6/1984, nữ nạn nhân mới 25 tuổi. Cô đã chọn ra ảnh của Newton trong gần 200 tấm ảnh của cảnh sát đem đến trong thời gian cô đang điều trị trong bệnh viện, đồng thời cô cũng nhận diện Newton trong các đối tượng tình nghi ở tại phiên tòa! Trong khi đó Newton luôn nhất quyết mình vô tội, anh khai rằng vào ngày giờ xảy ra vụ tấn công, anh đi xem phim “Ghostbusters ở Brooklyn với vị hôn thê của mình, con gái và những người họ hàng khác, sau đó trở lại nhà vị hôn thê ở Queens. Newton từng yêu cầu kiểm tra DNA năm 1994 nhưng mãi tới năm 2005, nhà chức trách New York mới có thể xác định được mẫu sinh hóa cho thấy việc hiếp dâm lấy từ người nữ nạn nhân. Các xét nghiệm “gen” sau đó chứng minh rằng Newton không phải là thủ phạm gây ra vụ án! Anh được phóng thích vào tháng 7/2006 sau hơn 2 thập niên “bóc lịch” oan trong tù! Tuy

nhien, người phụ nữ nạn nhân bị hiếp dâm đã qua đời năm 1991, và vì vậy cô đã không bao giờ biết cảnh sát đã tổng giam nhằm Newton. Kẻ thủ ác thật sự vẫn chưa bị bắt giữ. Một ban hội thẩm liên bang ở Mahattan New York city ngày 22/10/2010 đã ra 1 phán quyết buộc thành phố New York Mỹ phải bồi thường 18,5 triệu dollar (mười tám triệu rưỡi USD) cho Alain Newton (cựu giao dịch viên ngân hàng) từng ngồi tù oan 22 năm vì tội hiếp dâm mà anh ta không gây ra! Anh Alain Newton, nay 49 tuổi nói hiện vẫn chưa quyết định sẽ làm gì với số tiền bồi thường khổng lồ đó! Tuy nhiên anh cho biết: *“Đã phải mất rất nhiều thời gian mới tới được thời điểm này!”* và anh nói thêm: *“tôi vẫn đang trải qua những cảm xúc lẫn lộn vì từng luôn cảm thấy việc này đáng lẽ cần phải được quan tâm từ trước đây khá lâu!”* Trước khi đi đến phán quyết buộc phải bồi thường cho Newton, ban hội thẩm liên bang ở Manhattan kết luận: *“thành phố New York đã vi phạm các quyền được bảo vệ theo hiến pháp của anh và 2 cảnh sát đã không đưa ra được bằng chứng chống lại Newton khi được yêu cầu”*. Tính ra cứ mỗi năm bị tù oan, Alain Newton được bồi thường gần 1 triệu USD, (so ra mỗi năm bị tù oan được bồi thường bằng hơn 2 năm lương của thống tổng Mỹ Barack Obama, hay gần bằng 3 năm lương của tổng thống Pháp Nicolas Sarkozy!).

Năm 1991 ở Los Angeles, bang California, một thanh niên da đen anh Rodney King, bị Cảnh sát truy đuổi vì Rodney King lái xe say rượu và vượt tốc độ, anh bị cảnh sát đánh bằng dùi cui một cách tàn nhẫn! Một nhân chứng qua đường thu được cảnh bạo hành này, và cuốn băng thu hình này được các đài truyền hình loan tải rộng rãi trên toàn quốc. Nội vụ được đưa ra tòa án quận hạt Los Angeles, nhưng bồi thẩm đoàn 12 người cho mỗi phiên tòa (do biện lý và luật sư của bị cáo chọn 12 người trong số khoảng 50 thường dân được mời đến để thi

hành nghĩa vụ công dân, gồm 10 người da trắng, một người gốc La Tinh và 1 người gốc Á Châu đã tha bổng cho cả 4 cảnh sát viên liên can!), lưu ý ở Mỹ bồi thẩm đoàn mới có quyền quyết định bị can có tội hay không! Mặc dầu chánh án phiên tòa này là một người da đen, nhưng ông ta không thể ra lệnh hay thay đổi quyết định của bồi thẩm đoàn được! Bản án bất công này đã khiến cho viên thị trưởng LA, và TT George H. W. Bush bất mãn! *Nhưng vì ở Hoa Kỳ với chế độ tam quyền phân lập, hành pháp không thể can thiệp vào tư pháp!* Hành pháp bị trói tay, nhưng dân chúng không thúc thủ, và một cuộc bạo loạn liên tiếp trong 6 ngày (đa phần do người da đen gây ra), đã làm rung chuyển cả thành phố Los Angeles CA. khiến cho 53 người chết, 2,383 (hai ngàn ba trăm tám mươi ba người) người bị thương, 100 vụ hỏa hoạn, thiệt hại vật chất lên tới hơn 1 tỷ dollar! Tòa án liên bang phải đem vụ án ra xét xử lại, kết quả 2 cảnh sát viên liên can bị 30 tháng tù, người da đen Rodney King được bồi thường 3,8 triệu dollar (năm 2010 tương đương 80 tỷ đồng bạc VN). Theo đài tiếng nói Hoa Kỳ, ông Mỹ da đen Rodney King đã qua đời ở tuổi 47 (Cảnh sát California phát giác ông chết dưới đáy bể bơi của nhà ông sáng hôm Chủ nhật ngày 17/6/2012)

Cũng 1 vụ án oan khác ở tiểu bang Texas Hoa Kỳ, ông Todd Willingham đã bị hành quyết vào năm 2004 tại tiểu bang Texas, mặc dù trong 12 năm chờ thi hành án, anh đã liên tục đấu tranh để bảo vệ cho sự vô tội của mình,

nhưng anh đã không thành công! Sau đó báo cáo của ủy ban điều tra tư pháp Hoa Kỳ đã chứng minh điều ngược lại: *tù nhân bị kết án tử hình, sau đó đã bị hành quyết là người vô tội. Todd Willingham bị hành quyết vào năm 36 tuổi (2004). Bị kết tội là chủ động đốt nhà mình khiến 3 đứa con gái bị chết cháy!* Sau 5 năm ngày Todd Willingham đã bị tử hình, năm 2009 một cuộc điều tra mới dường như đã đưa đến kết luận rằng anh vô tội! *“Theo đó cuộc điều tra về vụ cháy và phiên tòa đã được tiến hành một cách cầu thả, cái chết của 3 người con Todd Willingham rất có thể là 1 tai nạn bi thảm!”* Phát giác này đã làm dấy lên làn sóng tranh luận xung quanh việc có nên duy trì hay bãi bỏ án tử hình tại Hoa Kỳ (Ở Hoa Kỳ trung bình mỗi năm có 50 phạm nhân bị hành quyết, trong đó năm 2008 tiểu bang Texas chiếm tới gần một nửa!). Đối với gia đình của người thanh niên, vốn ủng hộ anh đến cùng, đây là bước đầu tiên để phục hồi danh dự cho Willingham sau khi bị chết oan! Kết quả này mang đến cho họ cùng một lúc nỗi dằn vặt và một sự an ủi lớn lao!

Nhớ lại trong vụ Nhật Bản tấn công bất ngờ Trân Châu Cảng ở Hawaii, ngày 23/12/1941 thiệt hại về nhân mạng và chiến hạm khá lớn! Mỹ không biết thực hư thế nào (*ai gian ai ngay, ai là bạn ai là thù đây? Và cũng vì an ninh quốc gia là tối thượng!*), nên đã bắt nhốt Nhật kiều tập trung, và chỉ thả ra sau khi đệ nhị thế chiến chấm dứt vào năm 1945! Tổng thống Ronald Reagan cũng đã công nhận sự lỗi lầm của Hoa Kỳ khi lừa trên 100 ngàn người Mỹ gốc Nhật vào các trại giam tập trung, và 2 năm sau vị Tổng thống thứ 41 George H.W. Bush (Bush cha) đã ký sắc luật bồi thường chừng 20 ngàn USD cho mỗi nạn nhân trong việc lỗi lầm nói trên! (số tiền bồi thường trong vụ này lên tới hơn 2 tỷ dollar), cho ta thấy đối với Hoa Kỳ trách nhiệm vẫn là trách nhiệm! Ở những quốc gia tự do dân chủ như Hoa Kỳ các việc làm sai

lầm, hay kết án oan khiên, như đã nêu trên, các người bị án oan đã được phục hồi danh dự và bồi thường xứng đáng!

Năm 1940, chúng ta còn nhớ 22 ngàn Sĩ quan Ba Lan, đã bị Stalin ra lệnh thảm sát ở rừng Katyn, lúc đó cơ quan mật vụ Liên Xô đã cố bưng bít và bóp méo sự thật! Tháng 3/2010 Viện công tố quân sự Nga đã trả lời tòa án Nhân quyền Châu Âu rằng: “*Vụ thảm sát xảy ra từ năm 1940, tới nay đã vượt qua thời hạn pháp lý, nước Nga ngày hôm nay không thể chịu trách nhiệm về việc làm của một chính quyền đã 70 năm về trước!*”. Tuy nhiên đương kim Tổng thống Liên bang Nga, vị tổng thống 45 tuổi đời với hơn 2 năm cầm quyền thì quan niệm ngược lại, tổng thống Dmitri Medvedev nói: “*Nếu ngày hôm nay nhắm mắt trước những tội ác này, thì trong tương lai những tội ác như thế, sẽ còn lặp lại ở dạng này hay dạng khác, ở nước này hay nước kia, vì vậy thời gian khiêu nại tuy khá xa, những tội ác tà trời như vậy không bao giờ mất thời hiệu. Những người gây nên tội ác, bất cứ là ai, bất kể thời gian là bao nhiêu năm, cũng phải gánh trách nhiệm! Đây là vấn đề trách nhiệm và đạo đức! Một sự kiện đáng để cho các thế hệ tương lai rút kinh nghiệm!*”

Để kết luận chúng ta thấy rằng, đã là con người thì ai cũng có thể có khi phạm phải sai lầm, cho nên oan hay ung thì ở đâu cũng có, thế giới tư bản (Mỹ và những nước phương Tây, thì thà tha lỗi hơn bắt lỗi, còn trái lại người Cộng Sản thì thà giết lỗi, hơn là bỏ sót! Cái khác nhau của 2 hệ tư tưởng chính là chỗ đó!). Hãy để thời gian chứng minh cho lời nói của vị tổng thống Nga Dmitri Medvedev, nếu lời nói đi đôi với việc làm thì tốt đẹp lắm thay! Chúng ta hãy chờ xem!

Xứ Vạn Hồ, (Minnesota) ngày 24 tháng 4/2011
Hoàng Thân Vinh

Ghi chú: Đã hoàn chỉnh tháng 6/2012

BPT: Các hình ảnh minh họa trong bài được lấy từ Internet.

Vài hình ảnh đẹp chụp bởi Lê Nghiêm Hùng

